

foreligget i Flertallets Forslag og i det oprindelige Regeringsforslag, men de forelaa ikke i det Forslag, som jeg sluttede mig til; og det var til det Mindretalsforslag, den højtærede Minister bebudede at ville stille det Ændringsforslag, som jeg før omtalte, og som drejer sig om 1- og 2-Værelseres Lejligheder. Det fandtes ikke i det omtalte Mindretalsforslag, men kom først ind i det, da den højtærede Minister stillede Forslag, der gik ud over det, han bebudede om 1- og 2-Værelseres Lejligheder. Hvorvidt den højtærede Minister ikke har faaet klar Besked om, at jeg for mit Vedkommende havde udtrykt Betæneligheder ved Forslaget, ved jeg ikke, og det er i hvert Fald ikke min Sag at gøre ham opmærksom derpaa, det maa vel være Udvalgets Formands eller Ordførerens Sag; men hvad Udvalgets Formand angaar, ved jeg positivt, at han kendte mit Standpunkt og godkendte det fuldstændigt i Dag og betragtede det som en Selvfølge, at jeg kom med en Betænkning, hvori jeg gav mine Betæneligheder Luft. Jeg har ikke gjort det, som Formanden for Udvalget for nylig sagde: sprunget fra mit Tilsagn. Men jeg har den samme Pligt og Ret til at forelægge Udvalgets Forhandlinger for mit Parti og give det Underretning, som andre har. Den Ret har man imidlertid ikke givet mig Adgang til at udøve nu til sidst, og det, jeg har gjort, er dette, at jeg har anbefalet ikke positivt at stemme for Lovforslaget, men har meddelt, at min Gruppe ikke har haft rimelig Tid til at sætte sig ind i det og derfor undlader at stemme for det som en Protest mod den Mangel paa Tid, der har været. Hvad min Gruppe vilde have gjort, hvis der havde været passende Tid, ved jeg ikke, og det har jeg heller ikke meddelt noget om.

Indenrigsministeren (Rode): Alle Grupper i denne Sal har i denne Sag været ens stillede. Den Forskel, som fremtræder, er den, at medens de tre Grupper viser deres Udvalgsmedlemmer den Tillid at slutte sig til den Overenskomst, som Udvalgsmedlemmerne paa Gruppernes Vegne har aftalt, viser det konservative Folkeparti sit Udvalgsmedlem det modsatte af denne Tillid, idet det ikke vil slutte sig til Overenskomsten; det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) har jo i Udvalget siddet som Repræsentant for det konservative Folkeparti. Det er Udvalgsmedlemmernes Opgave at naa frem til Overenskomst eller, hvis en saadan ikke

kan opnaas, at hævde deres Standpunkt; men hvis man søger at naa en Overenskomst, maa de enkelte Medlemmer selv skønne over, om det er nødvendigt at gaa til Partiet, eller om man paa egne Vegne ud fra sit Kendskab til sit Parti kan skønne over, hvad Partiet vil gaa med til. Saaledes har de andre Udvalgsmedlemmer gjort, men det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds staaer her desavoueret af sit Parti; det er faktisk det, der sker her: en Desavouering af hans Holdning i Gaar. Det ærede Medlem sagde ved denne Sags første Behandling, at Kaptajn Jurckmann ved sin Annonce havde begaaet en himmelraabende Dumhed. Jeg tror, at det vil være forstandigt ikke at anvende saa stærke Udtryk, naar man dog maa ane, hvad der kan times en selv senere.

Fraenkel: Den højtærede Indenrigsminister har under Debatten her fremsat to Udtalelser, som ikke bør blive staaende uimodsagte. Den ene er, at vor Optræden her i Dag skulde være begrundet i, at vi vilde lægge Sten i Vejen for Lovforslaget, og den anden er, at der i denne Optræden skulde ligge en Desavouering af vort Udvalgsmedlem. Begge Udtalelser er ganske urigtige, men det urigtige i dem beror formodentlig paa, at Forholdene indenfor vort Parti er noget anderledes end f. Eks. i det radikale Parti. Vi er ikke Stemmemaskiner; vi ønsker at vide, hvad vi stemmer over. Det er dette Krav, der af vort Parti er blevet stillet i denne Sag. Vi vil have Tid til at læse Betænkningen igennem, og vi vil have Lov til at tænke over den, før vi udtaler os om, hvad der skal gøres. Det er nu den rent tekniske Side af Sagen. Men der er en anden Side af det foreliggende Spørgsmaal, som jeg vil fremdrage, og den vil jeg give Udtryk paa den Maade, at jeg siger, at jeg føler det som en ligefrem Uværdighed, at der stikkes os en Betænkning i Haanden, naar vi kommer ind i Salen, og at det er den Betænkning, om hvilken Debatten skal dreje sig, og om hvilken der skal stemmes. Dette føler jeg som en Uværdighed; det hører ikke til de Ting, som kan give Rigsdagen den saa højt fornødne Respekt hos Befolkningen.

Indenrigsministeren (Rode): Denne Sag foreligger saaledes, at i Fredags havde jeg et Samraad med Udvalget, og der forelaa for mig to Forslag, et af et Mindretal, hvortil det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) hører,